

BİRİNCİ BÖLÜM KARAR

EYÜP HANOĞLU BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2015/13431
Karar Tarihi : 23/5/2018

Başkan : Burhan ÜSTÜN
Üyeler : Serruh KALELİ
Hicabi DURSUN
Hasan Tahsin GÖKCAN
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Raportör : Recep KAPLAN
Başvurucu : Eyüp HANOĞLU
 vekili : Av. İsmail Emre TELCİ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, siyasetçiye yönelik eleştirilerden dolayı tazminata hükmedilmesinin ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 3/8/2015 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.
7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:
9. Başvurucu 1972 doğumlu olup Avusturya'da ikamet etmektedir.
10. Kamuoyunda kürtaj konusunda yoğun tartışmalar yaşanan bir dönemde, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı İbrahim Melih Gökçek (davacı) 27/5/2012

tarihinde sosyal medya sitesi Twitter'daki G.S. isimli bir kadın kullanıcısıyla aralarında geçen tartışma sonucu "*Sen çok mu kürtaj yaptırдын. Bu kadar bağırmanın nedeni bu mu?*" şeklinde G.S.ye "doğrudan mesaj" atmıştır. G.S. de kendi Twitter hesabından davacının anılan mesajını herkes tarafından görülecek şekilde paylaşmıştır.

11. Bu paylaşım üzerine Twitter'da "EdepsizsinMelihGökçek" ve "TerbiyesizsinMelihGökçek" isimli konu başlıkları (*hashtag*) açılmıştır.

12. Başvurucu, kendi Twitter hesabından "*#EdepsizsinMelihGokcek Ankara'nın yarısından fazlası buna şahit zaten, yetmez mi*" şeklinde paylaşım yapmıştır.

13. Davacı; başvurusunun paylaşımında "edepsiz" ifadesini kullandığını, bu ifadenin çok sayıdaki takipçisi tarafından görüldüğünü ve bu ifade nedeniyle kişilik haklarının saldırıya uğradığını belirterek manevi tazminat davası açmıştır.

14. Yargılamayı yapan Ankara 24. Asliye Hukuk Mahkemesi 16/12/2014 tarihinde, başvurusunun davacıya karşı hakaret eylemini gerçekleştirdiği kanaatine varmış ve davacı lehine 350 TL manevi tazminata hükmederek Yargıtay nezdinde temyizi kabil olmak üzere davanın kısmen kabulüne karar vermiştir.

15. Başvurucunun bu karara karşı yaptığı temyiz başvurusu Yargıtayca 1/6/2015 tarihinde temyize konu olan tutarın ilgili Kanun'da öngörülen düzeye ulaşmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir.

16. Başvurucu 3/8/2015 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

1. Kanun

17. 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "*Sorumluluk*" kenar başlıklı 49. maddesi şöyledir:

"Kusurlu ve hukuka aykırı bir fiille başkasına zarar veren, bu zararı gidermekle yükümlüdür.

Zarar verici fiili yasaklayan bir hukuk kuralı bulunmasa bile, ahlaka aykırı bir fiille başkasına kasten zarar veren de, bu zararı gidermekle yükümlüdür."

2. Yargıtay Kararı

18. Yargıtay 18. Ceza Dairesinin konuyla ilgili 16/5/2017 tarihli ve E.2015/29159, K.2017/5842 sayılı kararı şöyledir:

"...İnceleme konusu somut olayda; suçta sürüklenen çocuğun, twitter isimli sosyal paylaşım sitesinde, EdepsizsinMelihGökçek adlı konu başlığı altında iki adet yorumda bulunduğu ve bu şekilde katılana hakaret ettiği iddiası ile dava açılıp, suçun maddi unsurlarının oluşmadığı gerekçesiyle beraatine karar verilmiştir.

...

Sonuç olarak, suçta sürüklenen çocuğun yorumlarının yazıldığı yer ve zaman unsurları da gözetildiğinde, katılanın onur, şeref ve saygınlığını rencide edici boyutta olmayıp, eleştiri niteliğindedir. Aksi düşünce, suçla

korunmak istenen değeri ölçsüz bir şekilde genişletmek ve ifade özgürlüğünü ön plana çıkaran evrensel hukuk düşüncesiyle bağdaşmayan bir yorum anlamına gelebilecektir. Bu itibarla, hakaret suçunun unsurlarının somut olayda oluşmadığından tebliğnamedeki düşünceye iştirak edilmemiştir.

Eyleme ve yükletilen suçta yönelik, katılan İbrahim Melih Gökçek vekilinin temyiz iddiaları yerinde görülmediğinden, tebliğnameye aykırı olarak, temyiz davasının esastan reddiyle hükmün onanmasına, 16/05/2017 tarihinde oy birliğiyle karar verildi."

B. Uluslararası Hukuk

19. İlgili uluslararası hukuk kaynaklarının derli toplu verildiği bir karar için *Koray Çalışkan* (B. No: 2014/4548, 5/12/2017, §§ 17-23) kararına bakılabilir.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

20. Mahkemenin 23/5/2018 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

21. Başvurucu, bir siyasetçiye yönelik eleştiri mahiyetindeki paylaşımlarından dolayı tazminata hükmedilmesi nedeniyle ifade özgürlüğünün ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvurucu ayrıca; yargılamanın gıyapta yapılması, tebligat işlemlerinin usulsüz olması ve mahkeme kararlarının yeterli gerekçe içermemesi nedenleriyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

22. Bakanlık görüşünde;

i. Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) konuya ilişkin içtihatlarından hareketle somut başvuruda değerlendirilmesi gereken hususun başvurunun ifade özgürlüğü ile müştekinin şeref ve itibar hakkı arasında adil bir dengenin gözetilmemesi olduğu,

ii. Bu değerlendirme yapılırken genel yarar nitelikli bir tartışmaya sağlayacağı katkı, hedef alınan kişinin tanınırlık seviyesi, açıklamanın konusu, ilgili kişinin olaydan önceki tutumu, yayının içeriği, şekli ve sonuçları ve somut olayın koşulları gibi hususların gözönünde bulundurulması gerektiği,

iii. Somut başvuru kapsamında başvurunun sözlerinin o dönemde kamuoyunun ciddi manada ilgisini çeken ve üzerinde birçok tartışma yaşanan bir olay kapsamında söylendiği, bu kapsamda paylaşımda kullanılan konu başlığının başvuru tarafından açılıp açılmadığı, konu başlığının kullanılış biçimi, hedeflenen gaye, olayın gelişimi ve tarafların tutumunun da dikkate alınmasının yerinde olacağı,

iv. Ayrıca mevcut başvuruda şikâyeteye konu yaptırım kararının orantılılık açısından da incelenmesi gerektiği ifade edilmiştir.

23. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir. İlave olarak;

i. Bakanlık görüşlerinin kendi haklılığını teyit eder nitelikte olduğunu,

ii. Tanınmış bir siyasetçi ve kamu görevlisi olan davacının aynı zamanda çok aktif bir Twitter kullanıcısı olup üçüncü şahıslarla Twitter üzerinden ikili tartışmalara girdiğini ve bu nedenlerle katlanması gereken eleştiri ve protesto eşiğinin de çok yüksek olduğunu,

iii. Kendisinin dava konusu olan paylaşımının bizzat davacının kendi girişimiyle yarattığı ortamın sonucu olduğunu, dolayısıyla hiçbir neden yokken davacıyı eleştirmedeğini, tam tersine süregiden ve bizzat davacının başlattığı kamusal tartışmaya katkıda bulunduğunu,

iv. AİHM kararlarından örnekler vererek ilk bakışta ağır ve provokatif olarak görülebilecek sözlerin dahi ifade özgürlüğü kapsamında olduğunu,

v. Yaptırımın orantılılığı bakımından ifade özgürlüğü meselelerinde yaptırımın hafifliğinin belirleyici bir öneminin bulunmadığını belirtmiştir.

B. Değerlendirme

24. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun iddialarının Anayasa'nın 26. maddesi kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

25. Anayasa'nın "*Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti*" kenar başlıklı 26. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar..."

Bu hürriyetlerin kullanılması,... başkalarının şöhret veya haklarının,... korunması ... amaçlarıyla sınırlanabilir..."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

26. Somut başvuruda ilk derece mahkemesince verilen kararda başvurulabilecek kanun yolunun hatalı gösterilmesi nedeniyle başvurunun temyiz başvurusu reddedilmiştir. Anayasa Mahkemesi; ilk derece mahkemelerince davaya hangi sıfatla bakıldığı açıkça belirtilmeden yapılan yargılamalar sonunda verilen kararlarda başvurulabilecek kanun yolu süresinin hatalı gösterilmesi nedeniyle başvuru sahiplerinin temyiz sürelerini geçirmeleri ve temyiz başvurularının süre yönünden reddedilmesi üzerine yapılan bireysel başvurularda, oluşan hukuki belirsizliğin tarafların mahkemeye erişimine zarar verdiğine, dolayısıyla mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir (*Aktif Elektrik Müh. İnş. San. ve Tic. Ltd. Şti.*, B. No: 2012/855, 26/6/2014, §§ 28-50; *Kommersan Kombassan Mermer Maden İşletmeleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve diğ.leri*, B. No: 2013/7114, 20/1/2016, §§ 30-57). Bu nedenle somut başvuru bakımından etkili olmayan temyiz yoluna başvuru konusunda başvuru, ilk derece mahkemesi kararı nedeniyle yanlıya düşmüş olduğundan başvurunun süresinde yapıldığının kabulü gerekir.

27. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

28. Başvurucunun bir siyasetçiye yönelik paylaşımları nedeniyle 350 TL tazminat ödemesine karar verilmiştir. Söz konusu Mahkeme kararı ile başvurucunun ifade özgürlüğüne yönelik bir müdahale yapılmıştır.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

29. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

30. Yukarıda anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşulları yerine getirmediği müddetçe Anayasa'nın 26. maddesinin ihlalinin teşkil edecektir. Bu sebeple sınırlamanın Anayasa'nın 13. maddesinde düzenlenmiş olan kanun tarafından öngörülme, Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen haklı sebeplerden bir veya daha fazlasına dayanma, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama koşullarına uygun olup olmadığının belirlenmesi gerekir.

i. Kanunilik

31. 6098 sayılı Kanun'un 49. maddesinin "kanunla sınırlama" ölçütünü karşıladığı sonucuna varılmıştır.

ii. Meşru Amaç

32. Başvurucunun tazminat ödemesine ilişkin kararın "başkalarının şöhret veya haklarının korunması"na yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı sonucuna varılmıştır.

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk ve Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

(a) Demokratik Toplum Düzeninin Gereklere Kavramı

33. Anayasa Mahkemesi "demokratik toplum düzeninin gerekleri" ifadesinden ne anlaşılması gerektiğini daha önce pek çok kez açıklamıştır. Buna göre temel hak ve özgürlükleri sınırlayan tedbir, toplumsal bir ihtiyacı karşılamalı ve başvurulabilecek en son çare niteliğinde olmalıdır. Bu koşulları taşımayan bir tedbir, demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun bir tedbir olarak değerlendirilemez (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, § 51; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, § 68; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 51). Derece mahkemelerinin böyle bir ihtiyacın bulunup bulunmadığını değerlendirmede belirli bir takdir yetkisi bulunmaktadır. Ancak bu takdir payı, Anayasa Mahkemesinin denetimindedir.

(b) Ölçülülük

34. Öte yandan temel hak ve özgürlüklere yönelik herhangi bir sınırlamanın -demokratik toplum düzeni için gerekli nitelikte olmakla birlikte- temel haklara en az

müdahaleye olanak veren ölçülü bir sınırlama niteliğinde olup olmadığını da incelenmesi gerekir (AYM, E.2007/4, K.2007/81, 18/10/2007; *Kamuran Reşit Bekir* [GK], B. No: 2013/3614, 8/4/2015, § 63; *Bekir Coşkun* §§ 53, 54; ölçülülük ilkesine ilişkin açıklamalar için ayrıca bkz. *Tansel Çölaşan*, §§ 54, 55; *Mehmet Ali Aydın*, §§ 70-72).

(c) İfade Özgürlüğünün Kapsamı

35. Diğer taraftan Anayasa'nın 26. maddesinin birinci fıkrası, ifade özgürlüğüne içerik bakımından bir sınırlama getirmemiştir. İfade özgürlüğü; siyasi, sanatsal, akademik veya ticari düşünce ve kanaat açıklamaları gibi her türlü ifadeyi kapsamına almaktadır (*Ergün Poyraz (2)* [GK], B. No: 2013/8503, 27/10/2015, § 37; *Önder Balıkcı*, B. No: 2014/6009, 15/2/2017, § 40).

(d) Temel Hak ve Özgürlüklerin Kullanımında Ödev ve Sorumluluklar

36. Demokratik bir toplumda siyasetçileri eleştirme ve onlar hakkında yorum yapma hakkı tanınmış olmakla birlikte Anayasa'nın 26. maddesi tamamen sınırsız bir ifade özgürlüğünü garanti etmemiştir. Somut başvuruya bağlantılı olarak söylenecek olursa siyasetçilere yönelik eleştirilerin kişilerin itibarlarına zarar verir boyuta ulaşmaması gerekir. Bu, kişilerin sahip oldukları temel hak ve hürriyetleri kullanırken sahip oldukları ödev ve sorumluluklara gönderme yapan "*Temel hak ve hürriyetler, kişinin topluma, ailesine ve diğer kişilere karşı ödev ve sorumluluklarını da ihtiva eder.*" biçimindeki Anayasa'nın 12. maddesinin ikinci fıkrasından doğan bir zorunluluktur. Anayasa'nın 26. maddenin ikinci fıkrasında yer alan sınırlamalara uyma yükümlülüğü, ifade özgürlüğünün kullanımına herkes için geçerli olan bazı "görev ve sorumluluklar" getirmektedir (Örnek kararlar için bkz. *Erdem Gül ve Can Dündar* [GK], B. No: 2015/18567, 25/2/2016, § 89; *R.V.Y. A.Ş.*, B. No: 2013/1429, 14/10/2015, § 35; *Fatih Taş* [GK], B. No: 2013/1461, 12/11/2014, § 67; *Önder Balıkcı*, § 43). Söz konusu sorumlulukların kapsamı, başvuruçunun koşullarına ve ifade özgürlüğünü kullandığı vasıtalara göre değişir. Anayasa Mahkemesi, bir cezanın "demokratik bir toplumda gerekli" olup olmadığını incelerken meselenin bu yönünü görmezlikten gelmeyecektir.

(e) Başkalarının Şöhret veya Haklarının Korunması

37. Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasına göre ifade özgürlüğünün sınırlandırılma nedenlerinden ve bu bağlamda ifade özgürlüğünü kullananların uyması gereken görev ve sorumluluklardan biri de başkalarının şöhret veya haklarının korunmasıdır. Bireyin şeref ve itibarı, kişisel kimliğinin ve manevi bütünlüğünün bir parçasını oluşturur ve Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasının korumasından faydalanır (*İlhan Cihaner (2)*, B. No: 2013/5574, 30/6/2014, § 44) Devlet, bireyin şeref ve itibarına keyfi olarak müdahale etmemek ve üçüncü kişilerin saldırılarını önlemekle yükümlüdür (*Nilgün Halloran*, B. No: 2012/1184, 16/7/2014, § 41; *Adnan Oktar (3)*, B. No: 2013/1123, 2/10/2013, § 33; *Bekir Coşkun*, § 45; *Önder Balıkcı*, § 44). Bununla beraber elbette siyasetçilerin de şöhretlerini koruma hakları vardır.

38. Buna ilave olarak Anayasa Mahkemesi; siyasetçilerin, kamuoyunca tanınan kişilerin ve kamusal yetki kullanan görevlilerin gördükleri işlev nedeniyle daha fazla eleştiriye katlanmak durumunda olduklarını ve bunlara yönelik eleştirinin sınırlarının çok daha geniş olduğunu her zaman vurgulamıştır (Siyasetçilerle ilgili olarak bkz. *Ergün Poyraz (2)*, § 58; kamusal yetki kullanan görevlilerle ilgili olarak bkz.

Nilgün Halloran, § 45; tanınan bir Cumhuriyet başsavcısı ile ilgili olarak bkz. *İlhan Cihaner (2)*, § 82; tanınan ve siyasete hazırlanan bir kamu görevlisi ile ilgili olarak bkz. *Önder Balıkcı*, § 42).

(f) İfade Özgürlüğü ile İtibarın Korunmasını İsteme Hakkı Arasında Adil Denge

39. Anayasa Mahkemesi, önceki kararlarında başvurunun müdahale edilen ifade özgürlüğü ile başvurunun ifadeleri nedeniyle davacının müdahale edilen şeref ve itibar hakkının korunması arasında adil bir dengeyi gözetilip gözetilmediğini değerlendirmiştir. (*Nilgün Halloran*, § 27; *İlhan Cihaner (2)*, § 49). Bu, soyut bir değerlendirme değildir. Çatışan haklar arasında dengeleme yapılabilmesi için başvurunun kullandığı ifadelerin türünün, kamusal tartışmalara katkı sunma kapasitesinin, ifadelere yönelik kısıtlamaların niteliğinin ve kapsamının, ifadelerin kimin tarafından dile getirildiğinin, kime yöneldiğinin, tarafların ünlülük derecelerinin ile ilgili kişilerin önceki davranışlarının ve kamuoyu ile diğer kişilerin kullanılan ifadeler karşısında sahip oldukları hakların ağırlığının değerlendirilmesi gerekir (*Nilgün Halloran*, § 44; *Ergün Poyraz (2)*, § 56; *Kadir Sağdıç* [GK], B. No: 2013/6617, 8/4/2015, §§ 58-66; *İlhan Cihaner (2)*, §§ 66-73). Bunun için başvuru tarafından söylenen sözlerin yapılan konuşmanın tamamı ve söylendiği bağlamdan kopartılmaksızın olayın bütünselliği içinde değerlendirilmesi gerekir (*Nilgün Halloran*, § 52; *Önder Balıkcı*, § 45).

40. Söz konusu değerlendirmelerde derece mahkemelerinin belirli bir takdir yetkisi bulunmaktadır. Ancak bu takdir payı, Anayasa Mahkemesinin denetimindedir. Dolayısıyla Anayasa Mahkemesi, bir "kısıtlama"nın ifade özgürlüğü ile bağdaşıp bağdaşmadığı hususuna karar vermede yetki sahibi olan iç hukuktaki son mercidir.

41. Anayasa Mahkemesinin görevi, bu denetimi yerine getirirken derece mahkemelerinin yerini almak değildir fakat söz konusu yargı mercilerinin takdir yetkilerini kullanarak verdikleri kararların Anayasa'nın 26. maddesi açısından doğruluğunu denetlemektir. Anayasa Mahkemesi, başvuru konusu olan müdahalenin "gözetilen meşru amaçla orantılı" olup olmadığını ve bunu haklı göstermek için ulusal makamlar tarafından ortaya konan gerekçelerin "ilgili ve yeterli" görünüp görünmediğini tespit edebilmek amacıyla söz konusu müdahaleyi davanın bütününe bakarak değerlendirecektir.

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

42. Başvuru konusu olayda sade bir vatandaş olan başvuru, tanınmış bir siyasetçi olan davacıya yönelik ifadeleri nedeniyle tazminat ödemeye mahkûm edilmiştir. Başvuru, tazminat ödemesine neden olan paylaşımında "#EdepsizsinMelihGokcek Ankara'nın yarısından fazlası buna şahit zaten, yetmez mi" şeklindeki ifadelerle davacının paylaşımını eleştirmiştir.

43. Eldeki başvurunun çözümlenmesinde gözönünde tutulması gereken ilk husus davacının toplumsal konumudur. Davacı; kamuoyu tarafından yakından tanınan ve takip edilen, olayların yaşandığı tarihte Ankara Büyükşehir Belediyesi başkanı olan bir siyasetçidir.

44. Başvuru konusu olaydaki paylaşım kamuoyu tarafından tanınan bir siyasetçiye yönelik olduğu için kabul edilebilir eleştiri sınırları, sıradan bir kimse ile karşılaştırıldığında daha geniştir. Bu sebeple eldeki başvuruya konu olayın taraflarından

biri olan davacının kendisine yönelik eleştirilere sıradan insanlara göre daha fazla hoşgörü göstermesi gerekir.

45. Öte yandan başvuruya konu olay, tarafların yaşamının diğer bireylere kapalı ve mahrem alanına ilişkin değildir. Başvurucunun paylaşımı, basında ve kamuoyunda kürtaj konusuyla ilgili devam eden tartışmalarla ilgili olarak davacının paylaşımı üzerine yapılmıştır.

46. Başvuru konusu olayın şartları ve arka planı dikkate alındığında başvuru tarafından yapılan paylaşım ve paylaşımında kullanılan ifadeler olgusal bir temele sahiptir. Şöyle ki anılan paylaşım kamuoyunda kürtaj tartışmalarının süregeldiği bir dönemde ve davacının G.S. isimli bir kadın kullanıcıya yönelik "*Sen çok mu kürtaj yaptırdın. Bu kadar bağırmanın nedeni bu mu?*" şeklindeki doğrudan mesajının sosyal medyada yayılması üzerine yapılmıştır. Başvurucu, paylaşımıyla davacının paylaşımına yönelik eleştirilerini ifade etmiştir. Nitekim Yargıtay da başvuru konusu olayı ilgilendiren bir kararında; "*EdepsizsinMelihGökçek*" adlı konu başlığı altında yapılan bazı yorumları değerlendirmiş ve söz konusu yorumların davacının onur, şeref ve saygınlığını rencide edici boyutta olmayıp eleştiri niteliğinde olduğuna karar vermiştir (bkz. § 18).

47. Yukarıdaki tespitlere karşın ilk derece mahkemesi, başvuru tarafından yapılan paylaşımın yapıldığı koşullara temas etmeksizin başvurunun davacıya karşı hakaret eylemini gerçekleştirdiği kanaatine varmıştır. İlk derece mahkemesi tarafından yapılan değerlendirmelerde başvurunun paylaşımı, olayın koşulları gözetilmeksizin değerlendirme konusu yapılmıştır. Bu sebeple ilk derece mahkemesinin başvurunun tazminat ödemesi bakımından ileri sürdüğü gerekçeler, başvurunun ifade özgürlüğü hakkına yapılan müdahale için ilgili ve yeterli bir gerekçelendirme sayılamaz.

48. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

49. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılamaya yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

50. Başvurucu, ihlalin tespiti ile birlikte yeniden yargılama yapılmasını istemiş ve 10.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur. Başvurucu, maddi tazminat talebinde bulunmamıştır.

51. Başvurucunun ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

52. Başvuru konusu olayda tespit edilen ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması bakımından yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmadığından yalnızca ihlal tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında başvurucuya net 4.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

53. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 226,90 TL harç ve 1.980 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.206,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucuya net 4.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

D. 226,90 TL harç ve 1.980 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.206,90 TL yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Ankara 24. Asliye Hukuk Mahkemesine (E.2013/487, K.2014/655) GÖNDERİLMESİNE,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 23/5/2018 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ